

Publicerad 2010-03-07 01:33 av Vildkärlek

Möte utan möte

- jag älskar er så oerhört mycket !
sa jag .

min röst darrade av
känslor .

ni smackade lite belåtet .
och viftade bort flugorna med svansen
och betade vidare i hagens gröna gräs
som om inget hade hänt

kvar stod jag

förminskad

jag hade slutat söka er
först då förstod ni
vad ni nästan förlorat

så en dag sökte ni mej
fruktade att jag var borta

där stod jag

utan att förvänta mig något

förvånad över er glädje

när dagen blev kväll gick vi för att sova tillsammans
lyckliga och tacksamma för varandra

kohagen vilade tyst i natten

flugorna slog sig till ro på våra ryggar och på en och annan komocka
omgiven av spretiga långa gröna strån med en matta av kortare gräs och tussilago

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Vildkärlek med Poeter.se id #30816 innehar upphovsrätten